

671 - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «سَبْعَةٌ يُظْلَمُهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّهُ: إِمَامٌ عَادِلٌ، وَشَابٌ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلٌ تَحَابَّ فِي اللَّهِ؛ اجْتَمَعَ عَلَيْهِ وَتَعَرَّقَ عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ اُمْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ، فَقَالَ: إِنِّي أَحَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ، فَأَحَافَاهَا؛ حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا شَفَقَ عَيْنَاهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ حَالِيًّا فَقَاضَتْ عَيْنَاهُ». مُتَّفَقُ عَلَيْهِ [خ 660 م 1031 وسبق برقم 384].

671. Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар:

«Етти киши борки, Аллоҳ Үз соясидан бошқа соя бўлмайдиган кунда уларни Үз соясига олади: одил раҳбар; Аллоҳ таолонинг ибодатида улғайган йигит; қалби масжидларга боғлиқ киши; Аллоҳ йўлида бир-бирини яхши кўрган икки киши, улар Аллоҳ йўлида жам бўлиб, Унинг йўлида ажраладилар; баобру ва гўзал аёл ўзига чорлагандা «Мен Аллоҳдан қўрқаман», деган киши; ўнг қўли қилганини чап қўли билмайдиган даражада махфий садақа қилган киши; хилватда Аллоҳни зикр қилиб, кўзидан ёш тўккан киши».

Муттафақун алайҳ.

Шарҳ: Бу ҳадиснинг шарҳи 384-рақамли ҳадис остида келтирилган.

«Аллоҳнинг сояси» деган жумланинг маъноси ҳақида У Зот қиёмат куни мазкур бандалари учун маҳсус яратадиган соя, У Зотнинг ҳимоясида бўлиш, Аршнинг сояси ва жаннатнинг сояси деган фикрлар айтилган.

NUBUVVAT MARVARIDLARI